

Dame-Linned

til Fabrikationspris Nyt og smukt Udvalg. Prima Stof og Forarbejdning

Clara Jespersen,

Kronprinsensgade 10. Telefon Byen 2895 y.

Affalds Marseille-Sæbe

13 Øre Pd.

fortrinlig til Vask og Rengøring.

Forsendes i Kasser med Sæbe **30**

Pd. for 3 Kr. 90 Øre.

M. Olsens Fabrikker,

Købmagergade 65, København K.

Telf. Byen 713 y.

57

H. STEENSENS

TRE STJERNE

MARGARINE

er altid den bedste

Folkelig Sygeforsikring ¹/_s

Syge- og Dagpengeforsikring uden Lægeundersøgelse. Billigste Betingelser. Frit Lægevalg. Optagelsesblanketter tilstilles paa Forlangende.

Hovedkontor: **Frederiksbergg. 27.**

Telefon 8518.

Den bedste Toiletsæbe er
Jeannots Hyldeblomst-Creme Sæbe

pr. Stk. 28 Øre.

Aktieselskabet „Jeannot“

Kemisk teknisk Fabrik.

Bille Brahesvej 2.

København V.

HUSK

det forbedrede
(mønsterbeskyttede)
skraafjædrede

Sundheds-Korset

Pris
fra Kr.

6⁵⁰

Damernes Korset-Magasin

v. Fru **C. LOHSE**

N. Hemmingsensg. 8

(lige ved Amagerør).

Telef. Byen 2980

være forberedte paa i Partierne at møde Forsøg paa at faa os til at gaa paa Akkord med mangt og meget, som vi anser for Uret; da gælder det; saa skal det vise sig, om vi har Kræfter til at holde fast paa det, vi anser for det rette, selv om det bringer os paa Kant med Partiledelsen. Bøjer vi os altid for den eller for Flertallet uden at arbejde paa at faa det, som vi anser for galt, rettet, ja saa maa vi helst blive ude af Partierne. Bøjer vi ikke af, er der forskellige Ting, der kan ske. Mulig bliver det gale rettet, saa er alt vel. Lykkes det ikke at faa en Forandring hidført, men bliver der mange, som ser, at det, Flertallet i Partiet vil, er Uret, og vil Mindretallet ikke gaa paa Akkord, ja saa kan det føre til en Sprængning af Partiet.

Jeg er naturligvis enig med Frk. D. i, at Kvinderne ikke skal gaa ind i de politiske Partier i den Hensigt at hidføre en Sprængning; sligt Vanvid tror jeg ikke, nogen for Alvor tænker paa; men vi skal gaa ind i dem med aabne Øjne og Øren, og vi skal lige saa lidt der som noget andet Sted gaa med til noget, som vi ikke anser for rigtigt; dette kan bidrage til at hidføre en Sprængning, det maa vi være klare over. Hvis Kvinder paa den Maade gaar ind i Partierne, kan de komme til at virke som en Art Sprængstof, dersom det for Sandhedens og Ærlighedens Skyld bliver nødvendigt. Sprængstof af den Art tiltrænges imidlertid ikke alene i de politiske Partier, men ogsaa mange andre Steder. Vi maa ogsaa regne med en tredje Mulighed, at den eller de, der ikke vil gaa paa Akkord med det, de anser for Uret, hverken faar Magt til at hindre denne eller til at sprænge det Parti, der vil Uretten, de vinder simpelt hen ikke Ørenlyd; enten maa de blive og tage Medansvaret for Uretten, eller de maa gaa ud, hvis de ikke i Forvejen er blevet smidt ud, hvad der ogsaa kan ske. Selv derved kan adskilligt være vundet. Maa jeg i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa Dr. Rein-

hardt's Ord: »hvis Luther var blevet ved som katolsk Munk kun at ville reformere Kirken indenfra i Stedet for at bryde ud, saa var Reformationen, for den Gang i hvert Fald, død i Fødselen.« Hertil er at sige, at der endnu mindre var blevet nogen Reformation, hvis Luther ikke var gaaet i Kloster, saa han havde lært den katolske Kirkes Mangler at kende netop ved at sætte sit Liv ind paa at tjene denne Kirke. Der vilde ingen Reformation være blevet, hvis han ikke havde sat alt ind paa at reformere den indenfra; han gik ikke paa Akkord, han kunde ikke handle mod sin Samvittighed, men han blev ved med sit Arbejde paa at forbedre Kirken indenfra — ikke til han brød ud, — men til han blev sat i Band, det vil sige, til han blev smidt ud. Saa var Arbejdet indenfra umuliggjort, og først da begyndte han sit Arbejde udenfra, det Arbejde, der førte til Reformationen.

Noget af det, man kan lære ved at se paa Luthers Kamp, er netop, at Kampen udefra først faar sin Berettigelse, naar det har vist sig, at det er umuligt at reformere indenfra, fordi den eller de, der vil reformere, lukkes ude eller tilintetgøres.

Inden jeg slutter, vil jeg blot gøre opmærksom paa, at de to Punkter, som Frøken Daugaard opstiller i sit Indlæg i dette Blads Nr. 16 med Hensyn til Fremtidens Arbejde, ønsker jeg at behandle for sig for ikke at faa det blandet sammen med Ting, der kan tjene til at bortlede Opmærksomheden fra det, der hører til Kernen i D. K.s Opgave: Fremtidens Arbejde for at udbrede politisk Oplysning og Kundskab.

Hermed slutter Diskussionen om »Kvinderne og de politiske Partier« for mit Vedkommende; jeg har faaet sagt alt væsentlig, hvad der laa mig paa Hjerte om den Ting. Drøftelsen har vist, hvor forskelligt vi indenfor D. K. ser paa den Sag. Det kan selv sagt ikke være anderledes i en Forening, der er sammensat af saa forskellige Elementer som D. K.

Det gør heller intet, saa længe vi er enige om Målet: et Samfund, hvor der er lige Ret og samme Kaar for Mand og Kvinde. Sandsynligvis vil Fremtiden bringe Strid indenfor vore Rækker om mangan Sag, og deri ser jeg intet ondt. Jeg ønsker ikke engang, det skal blive anderledes. Hør Striden op, er jeg bange det kun vil være et Tegn paa, at vi er ved blidelig at indslumre eller